

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2024. március 10.

XXII. évfolyam 10. szám

Nagyböjt 4.vasárnap

„Ragadjon ínyemhez a nyelvem, ha nem emlékezem meg rólad.”

Március 9. szombat:

18:00 – +József és +családtagok

Március 10. vasárnap

Lætare-vasárnap

08:00 – +Ilona

10:00 – Élő Emő és Erik

18:00 – +Édesapa

A szentmise olvasmányai:

2Krn 36,14-16.19-23

Zsolt 136,1-2.3.4-5.6

Ef 2,4-10

Jn 3,14-21

Március 11. hétfő

06:30 – +Irma

18:00 – Bibliaóra a hittan

teremben

Március 12. kedd:

06:30 – Élő Benedek és Blanka

Március 13. szerda

06:30 – Élő Hedvig és Bernát

Március 14. csütörtök:

06:30 – Élő József

18:00 – Szentségimádás a domonkos nővérek kápolnijában

Március 15. péntek:

17:00 - 18:00 – Gyóntatás

18:00 – +Erzsébet

Keresztúti ájtatosság

Március 16. szombat:

18:00 – Élő Kinga és Attila

+Antal és családtagok

Március 17. vasárnap

08:00 – Élő Kitti és Dávid

10:00 – Élő Nándor és Vilmos

18:00 – Rózsafűzér Társulat élő és +tagjai

Családos mise

Kisgyerekes családok részére

2024. március 16-án

(szombaton) 16.30-kor

szentmise lesz a Havas

Boldogasszony templomban.

Mindenkit várunk szeretettel!

Széchenyi esték

Március 13. szerda 18 óra

Prohászka Gimnázium

Németh László terem

És mindent betemet a hó

Könyvbemutató

Beszélgetés

Hidas Bence

budakeszi íróval nagyszerű
könyvről

Mindenkit szeretettel vár a

Széchenyi Baráti Kör

XVI. Benedek pápa

„Föltekintenek arra, akit
keresztülszúrtak” (Jn 19,37)

Kedves Testvéreim!

„Föltekintenek arra, akit
keresztülszúrtak” (Jn 19,37). Ez
a bibliai mondat vezeti nagyböjti
gondolatainkat ebben az évben.
A nagyböjt ideje alkalmas arra,
hogy megtanuljunk megállni,
elidőzni Máriával és Jánossal, a
szeretett tanítvánnyal amellet,
aki a kereszten feláldozta életét
az egész emberiségért.
(vö. Jn 19,25) Most, a bűnbánat
és az ima idején tekintsünk tehát
előbb részvétellel a keresztre
feszített Krisztusra, aki a

kálvárián meghalva teljesen
kinyilatkoztatta számunkra Isten
szeretetét. A *Deus caritas
est* enciklikámban a szeretet
témáját vizsgáltam. Két alapvető
formáját emeltem ki: az *agapét* és
az *eroszt*.

Isten szeretete: agape és erosz

Az Újszövetségben sokszor
szereplő *agape* kifejezés annak az
ajándékozó szeretetét jelenti, aki
kizárólag a másik javát keresi;
az *erosz* szó viszont annak a
szeretetét jelzi, aki birtokolni
akarja, ami hiányzik neki, és
egyesülni vágyik a szeretett
személlyel. Az a szeretet, amellyel
Isten körülvesz bennünket,
kétségkívül az *agape*. Tud-e az
ember valami olyat adni Istennek,
ami még nincsen neki? Mindaz,
ami az ember, és amit birtokol:
Isten ajándéka, következésképpen
az emberi teremtménynek van
szüksége mindenben Istenre. De
Isten szeretete *erosz* is. Az
Ószövetségben a világegyetem
Teremtője megmutatja a választott
nép iránti megkülönböztetett
szeretetét, amely felülmúl minden
emberi motivációt. Ozeás próféta
olyan vakmerő képekkel ábrázolja
ezt az isteni szenvedélyt, mint
amilyen egy férfi szeretete egy
házasságtörő nő iránt (vö. Oz 3,1-
3). Amikor Ezekiel Isten és Izrael
népének kapcsolatáról beszél,
nem idegenkedik a tüzes és
szenvedélyes nyelvhasználatról
(vö. Ez 16,1-22). E bibliai
szövegek mutatják, hogy az *erosz*
Isten szívének része: a
Mindenható úgy várja, hogy

teremtényei „igent” mondjanak, miként a fiatal vőlegény várja menyasszonya igenjét. A gonosz hazugságának csábítására az emberiség sajnos már történetének kezdetétől fogva elzárkózott Isten szeretetétől az önelégültség képtelen illúziójába ringatva magát (vö. *Jn 3,1-7*). Ádám önmagába fordulva eltávolodott az élet forrásától, amely maga Isten, és első lett azok között „akiket a haláltól való félelem egész életükre rabszolgává tett” (*Zsid 2,15*). Isten azonban legyőzhetetlen maradt, sőt, az ember által kimondott „nem” volt a végső ösztönzés ahhoz, hogy kinyilatkoztassa szeretetét annak egész megváltó erejével.

A keresztt bemutatja Isten szeretetének teljességét

A keresztt misztériumában tárul fel teljesen a Mennyei Atya irgalmának korlátlan ereje. Nagy árat fizetett azért, hogy visszanyerje teremtényei szeretetét, mégpedig egyszülött Fiának vérével. Így a halál, amely az első Ádám számára a magány és a tehetetlenség végső jele volt, átalakult az új Ádám szabadságának és szeretetének legfőbb jelévé. Bizonyosan állíthatjuk tehát Maximosz hitvallóval, hogy „Krisztus, ha lehet így mondani, isteni módon halt meg, mivel szabadon halt meg” (*Ambigua, 91, 1956*). A kereszten mutatkozik meg Isten irántunk érzett erosza. Hiszen az erosz – ahogy Pszeudo-Dionüsziosz mondja – az az erő, „mely nem engedi meg a személynek, aki szeret, hogy önmagába zárkózzon, hanem arra készíti, hogy egyesüljön azzal, akit szeret” (*De divinis nominibus, IV, 13; PG 3, 712.*). Létezhete „örültebb erosz” (*N. Cabasilas, Élet Krisztusban, 648.*) annál, ami Isten Fiát arra indította, hogy egyesüljön velünk olyannyira, hogy sajátjaként szenvedje el büntetteink következményeit?

„Akit keresztül szúrtak”

Kedves Testvéreim! Tekintsünk a kereszten átszúrt Krisztusra! Ő a legmeggrázóbb kinyilatkoztatása Isten szeretetének, annak a szeretetnek, amelyben az egymással szembenálló *erosz* és *agape* kölcsönösen megvilágítják egymást. A kereszten maga Isten könyörög teremtényei szeretetéért: Ő szomjazik mindannyiunk szeretetére. Tamás apostol felismerte Jézusban „Urát és Istenét”, amikor oldalának sebébe tette a kezét. Nem meglepő, hogy a szentek közül sokan Jézus szívében találják meg e szeretetmisztérium legmeghatóbb megnyilvánulását. Azt is mondhatnánk, hogy Isten *eroszának* megnyilatkozása az ember felé nem más, mint *agapéjának* legnagyobb kifejezése. Valójában a szeretetnek csak az a foka teszi könnyebbé a legnehezebb áldozatokat, amelyben egyesül az ingyenes önjárandékozás és a kölcsönösség iránti szenvedélyes vágy. Jézus azt mondta: „ha majd fölemelnek a földről, mindenkit magamhoz vonzok” (*Jn 12,32*). Az Úr mindenekelőtt azt várja tőlünk égő vággyal, hogy befogadjuk szeretetét, és hagyjuk, hogy magához vonzzon. Nem elég azonban csupán elfogadni szeretetét. Viszonoznunk is kell azt, és aztán elköteleznünk magunkat, hogy továbbadjuk másoknak: Krisztus „magához vonz”, mert egyesülni akar velem, hogy megtanuljam szeretni testvéreimet az ő szeretetével.

Vér és víz

„Föltekintenek arra, akit keresztül szúrtak.” Tekintsünk bizalommal Jézus átszúrt oldalára, melyből „vér és víz folyt ki” (*Jn 19,34*)! Az egyházatyák ezt a keresztség és az Eucharisztia szentségei szimbólumának tekintették. A

Szentlélek működésének köszönhetően a kereszttvízzel feltáru előttünk a szentháromságos szeretet belső világa. A nagybőjt arra készíti, hogy a keresztség kegyelmével lépünk ki önmagunkból, hogy bizalmas ráhagyatkozással megnyillassunk az Atya irgalmas ölelése előtt (vö. *Aranyszájú Szt. János, Katekézis, 3,14 kk.*). A vér, amely a Jó Pásztor szeretetének szimbóluma, különösen az Eucharisztia misztériuma révén árad belénk: „Az Eucharisztia egyesít bennünket Jézus önátadásának cselekményével... részeseivé válunk önátadása dinamikájának” (*Deus caritas est enciklika, 13.*). Éljük tehát a nagybőjtöt úgy, mint „eucharisztikus” időt, amikor Jézus szeretetét befogadva megtanuljuk továbbadni magunk körül minden gesztusunkkal és tettünkkel. Annak szemlélése, „akit keresztül szúrtak”, arra készíti bennünket, hogy megnyissuk szívünket mások előtt, és felismerjük az emberi méltóságot ért sebeket. Mindenekelőtt arra fog ösztönözni, hogy küzdjünk az élet megvetésének és az ember kizsákmányolásának minden formája ellen, valamint arra, hogy enyhítsük sokak drámai elhagyatottságát és magányát. Legyen a nagybőjt minden keresztény számára megújuló tapasztalat Isten szeretetéről, amelyet Krisztusban ajándékozott nekünk, és amelyet nekünk is minden nap tovább kell ajándékoznunk a felebarátunknak, főleg a szenvedőnek és rászorulóknak. Csak így részesülhetünk gazdagon a húsvét örömeiben. Mária, a Szép Szeretet Anyja vezessen minket ezen a nagybőjti úton, hogy valóban megtérjünk Krisztus szeretetére. Kedves Testvéreim, gyümölcsöző nagybőjtöt kívánok, és szívből adom rátok különleges apostoli áldásomat.